

JORDI PLAN

Temps de recordar

La nova sèrie setmanal de TV3, 'Temps de silenci', segueix l'evolució de la societat durant la dictadura franquista a partir de la vida de tres famílies barcelonines.

La història més recent de Catalunya és el teló de fons de la nova sèrie de ficció setmanal dels vespres de TV3, *Temps de silenci*, protagonitzada per Àlex Casanovas i Cristina Dilla, escrita per Rodolf Sirera, Gisela Pou i Enric Gomà i dirigida per Xavier Borrell. També en són actors destacats Julieta Serrano, Pep Pla, Xavier Soler i Josep M. Pou. La sèrie abasta de l'any 1935 al 1977: des de les últimes eleccions republicanes a les primeres eleccions després de la dictadura, com si diguéssim la represa de la democràcia.

La sèrie ha estat proposada i produïda per Diagonal TV, de Joan Bas, Jaume Banacolocha i Josep M. Benet i Jornet, que ja van donar forma a la primera telesèrie de Televisió de Catalu-

nya (TVC), *Poble Nou*, i a *Secrets de família* i *Nissaga de poder*. Afranquits de TVC, van produir *El Súper. Històries de todos los días*, de Tele 5. Actualment coprodueixen les sèries setmanals *Rías baixas*, de la televisió gallega, i *Moncloa, ¿dígame?*, de Tele 5, i són a punt de començar a rodar un *Mirall trencat* basat en la novel·la de Mercè Rodoreda, per a TV3.

Temps de silenci vol ser una reflexió sobre l'evolució de la societat aquests darrers seixanta-cinc anys, notant-ne uns quants aspectes decisius: la manca de llibertat sota la dictadura i la lluita per recuperar-la, la irrupció del turisme, la immigració espanyola, l'aparició de la televisió. Es tracta d'aconseguir, a base de records i vivències personals, que els espectadors sentin

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, Xavier Borrell, director de la sèrie; la jove actriu Rosa Boladeras, el popular Àlex Casanovas i Isabel Rocatti, una veterana intèrpret valenciana.

seva la sèrie i que iniciatives similars puguin prosperar.

Sinopsi. Segons Enric Gomà, la sèrie explica la vida d'una ciutat, Barcelona, i d'una empresa tèxtil situada a Sant Galdric del Vallès, i ho fa seguint tres famílies: els Dalmau, empresaris tèxtils, els Comes, que tenen una botiga de ràdios, i els Hernández, immigrants andalusos que arriben els anys 50 a Barcelona. Entre Isabel Dalmau i Ramon Comes, de classe social diferent, hi ha una història d'amor prou poderosa per a impulsar els vint-i-sis capítols de cinquanta minuts de la sèrie. Tot comença pel final: al primer capítol, la Isabel Dalmau hi recorda la història del seu amor.

A Gomà, que ha format part de l'equip de guionistes de sèries com *Poble Nou*, *Nissaga de poder* o *Laberint d'ombres* de TV3 i, amb dos guionistes més, de *Temps de silenci*, *Herència de sang* o *A flor de pell* del Canal 9, no li agrada explicar gaire la

seva creació. "La narració s'ha de mantenir en el secret adequat", especialment per mantenir-ne l'interès. I és que la sèrie només vol explicar una història, no pas fer un curs d'història: "Volem fer una sèrie de ficció situada en un període històric: a primer pla hi ha les petites històries dels nostres personatges; a segon pla, la història de la ciutat, Barcelona, i del país, Catalunya". Gomà recorda que aquest és l'esquema que ja feien servir *A dalt i a baix*, una sèrie amb la història d'Anglaterra de fons, i *Carson i Carson*, que repassava la d'Austràlia.

Desmemòria. Per Gomà, ambientar la sèrie en el franquisme és una manera de recalcar que partim de la desmemòria. Segons el guionista, ningú no té interès a recordar què va passar durant el franquisme: "Les úniques televisions que ara podrien apostar per una sèrie històrica a l'estat espanyol serien les privades, però no ho fan. Es toquen sèries molt contemporànies.

Penso en *Periodistas*, en *Policías*, en *Compañeros*". Així que, de tan excepcional que és, l'aposta de TV3 li sembla excel·lent. "Dubto que, amb els polítics que tenim avui al poder, Televisió Espanyola s'atrevisi a fer una sèrie sobre el franquisme", conclou.

La contextualització històrica es reforça amb un conjunt d'elements externs a l'acció. Un dels llocs bàsics de l'acció és una botiga d'electrodomèstics que, gràcies a la ràdio i a la televisió, permet d'oferir arxius sonors i visuals de significació històrica i sentimental: la guerra civil, els serials radiofònics, la publicitat, l'arribada de la televisió, els concursos, la mort de Franco. Una sala de cinema permet de seguir-ne el desenvolupament. Una botiga de confecció il·lustra el pas de la moda. Un dels protagonistes de la sèrie té un aparell de filmar domèstic que justifica la presentació d'imatges d'arxiu històriques, de la vida quotidiana, enregistrades per aquest personatge.

La sèrie també és un esforç per a recuperar la memòria col·lectiva: estils de vida, modes, objectes i novetats dels períodes seriatos. Així, la primeria dels anys 50 va plena d'aigua de litines, de pelargón i de tabac Bisonte; s'hi comença a estendre l'ús de l'avecrem; la gent llegeix la revista *El Caso*. A mitjan dècada, quan tornen els presoners de la Divisió Azul, el rerefons del capítol és format per les novel·les radiofòniques, el consultori de la senyora Elena Francis, les primeres neveres elèctriques i els patrons de costura per fer-se els vestits a casa. Són també els anys i capítols de les xiruques, del biscúter, de les primeres mitges de niló i del nou estadi del Barça. Comença la difusió a gran escala de la coca-cola. Es venen llibres clandestins i hi ha gent que participa en cercles catalanistes.

El 1962 es funda Edicions 62 i obre les portes el Corte Inglés de la plaça de Catalunya de Barcelona. A la meitat d'aquesta dècada, hi triomfa l'olla a pressió Magefesa i hi apareixen les cassets, i la bombona taronja del butà es fa popular. Cap al final, comencen les begudes enllaunades i triomfa "Lux, el jabón de las estrellas". A començament dels 70 ja es poden anunciar tampons i compreses per televisió.

Video. Xavier Borrell, que abans de la nova aposta serial de TV3 havia capitanejat sèries com *Calle nueva*, de Televisió Espanyola, i *Hospital*, d'Antena 3 Televisión, indica que *Temps de*

silenci es roda amb vídeo digital Beta-cam SX, que té més qualitat que no pas el format analògic de sempre. Després, a postproducció, es fa un tractament *film-mode* de cada capítol per suavitzar una mica els contrastos i pics, propis del vídeo, d'una manera

Cristina Dilla, que es va donar a conèixer a Poblenou, protagonitza *Temps de silenci*.

semblant com es fa amb les sèries de Madrid o de *Plats Bruts*.

El rodatge va començar a final d'octubre i hi ha previst que duri fins el mes de maig. El ritme és intens: tres càmeres simultànies s'encarreguen d'enregistrar tretze minuts diaris de

material, que vol dir imatges d'un capítol de cinquanta-dos minuts cada setmana. El compromís no és res, si es compara amb els vint-i-cinc minuts diaris que s'han de rodar normalment en el cas d'una telesèrie, però és compromès, perquè es tracta d'una sèrie d'època. Quant als plans, són més curts que no els d'una telesèrie diària. "Intentem fer més plans generals i algun pla seqüencial", indica Borrell, que també recorda que explica més coses per minut que no a les telesèries habituals.

Pràcticament tota la sèrie s'ha rodat i es rodarà a l'antiga fàbrica tèxtil Roca Umbert de Granollers, on s'han aixecat una vintena de sets i on s'ha pogut donar forma a una plaça, centre de les relacions socials. A la plaça, s'hi aboquen les cases dels Dalmau i els Comes, el pis dels porters, la botiga de ràdios del Ramon, el bar del Mingo, la barberia del senyor Emili, els queviures del Sebastià i una botiga de confecció.

Jordi Bulbena, que ve dels Comediants i que també ha treballat amb els Joglars i el Tricicle, ha acceptat de crear tots aquests espais i de caracteritzar els personatges. "En una sèrie ambientada a l'actualitat, pots anar a Ikea a comprar un vestit o qualsevol element. Aquí, només et falta que et diguin que el protagonista ha d'embolicar un paquet i ja cal que busquis cordill de l'època i paper de l'època. S'ha de buscar tot".

Jordi Marlet

EL MÓN EL 2001 ▶ 900 PTES.

EL TEMPS DEL 2001 ▶ 600 PTES.

Imprescindibles

Podeu demanar-los al quiosc o, per telèfon, al 902 13 10 25